
Wytyczne Szwajcarskiego Związku Adwokatów do Kodeksu Obowiązków kantonalnych Związków Adwokackich

Palestra 39/5-6(449-450), 110-113

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokatura za granicą

Prezentujemy Czytelnikom regulacje prawne, rządzące życiem samorządowym adwokatury szwajcarskiej.

Oprócz oczywistej specyfiki, wynikającej z autonomii kantonalnych organizacji zawodowych, a będącej pochodną ogólnych zasad ustrojowych Konfederacji Szwajcarskiej, zwraca uwagę fakt uregulowania ustroju adwokatury w całości uchwałami samego środowiska, bez ingerencji ustawodawcy.

Przy lekturze statutu Szwajcarskiego Związku Adwokatów warto zauważyć, jak ważną i suwerenną rolę odgrywa w nim osoba Prezesa. Rolę tę uwypukla dodatkowo treść wytycznych do kodeksów obowiązków, zawierających ramowo ujęte zasady etyki i godności zawodu adwokata; Prezes ogólnokrajowego Związku, jak również prezesi związków kantonalnych, jednoosobowo spełniają bowiem nie tylko funkcje, które w Polsce sprawują dziekani okręgowych rad adwokackich, ale także wypełniają w pewnym sensie zadania, do których u nas powołany został cały pion sądownictwa dyscyplinarnego.

Nade wszystko jednak, nieomal uderzająca jest – mimo innego nazewnictwa – zbieżność idei wynikających z poniższych uregulowań z tradycjami polskiej palestry.

WYTYCZNE SZWAJCARSKIEGO ZWIĄZKU ADWOKATÓW DO KODEKSU OBOWIĄZKÓW KANTONALNYCH ZWIĄZKÓW ADWOKACKICH

A. Obowiązki o charakterze powszechnym

1. Adwokat wykonuje zawód w pełni niezależnie.
2. Adwokat obowiązany jest sumiennie prowadzić powierzone mu sprawy.
3. Adwokat postępuje się w wykonywaniu swego zawodu tylko prawnie dopuszczalnymi środkami.
4. Adwokat winien powstrzymać się

Podejmuje się on jedynie takich spraw, które zgodne są z porządkiem prawnym i jego sumieniem.

od każdej czynności, która byłaby sprzeczna z godnością jego zawodu.

5. Adwokat dąży do ugodowego załatwienia sporów, o ile leży to w interesie klienta.
6. Adwokat powstrzymuje się od wszelkiej reklamy i przyciągania klientów. W wypowiedziach dla radia, prasy lub telewizji zachowuje on powściągliwość. W stosunku do organów państwa i wymiaru sprawiedliwości obowiązuje zasada równouprawnienia; adwokat podaje swoje nazwisko do wiadomości jedynie wtedy, gdy jest to merytorycznie uzasadnione.

Dane w książkach adresowych, telefonicznych i innych tego typu publikacjach dostępnych ogółowi adwokatów, powinny być publikowane bez wyróżnień i dodatków.

7. Ogłoszenia prasowe dopuszczalne są jedynie w przypadkach: otwarcia lub zmiany miejsca prowadzenia praktyki, zmian w składzie osobowym Kancelarii, bądź po długiej przerwie w wykonywaniu zawodu adwokata.

Dane o szczególnych osiągnięciach albo o uprzednio prowadzonej działalności dopuszczalne są tylko w przypadkach otwarcia praktyki; powinny być one sformułowane krótko i rzeczowo.

8. Zabronione jest używanie jakichkolwiek dodatków w treści szyldów i nagłówek. Szyldy powinny mieć godną formę.

Dopuszczalna, a nawet wskazana jest informacja o członkostwie szwajcarskiego lub kantonalnego związku adwokatów. Także pozostający w stosunku pracy współpra-

cownicy, nie posiadający kantonalnych uprawnień adwokackich (np. dyplomowani księgowi bądź eksperci rachunkowi) mogą być uwzględnieni w nagłówkach, z podaniem ich szczególnych kwalifikacji.

9. Adwokat wchodzi w styczność z osobami, które mogą być brane pod uwagę jako świadkowie, jedynie wyjątkowo i wtedy, kiedy jest to nieodzowne dla przygotowania procesu. Wystrzega się on podejrzeń o wywieranie na te osoby wpływu. Jest niedopuszczalne dawanie świadkom wskazówek lub nakładanie na nich ograniczeń.

B. Obowiązki wobec klientów

10. Adwokat jest zobowiązany wobec klienta do dyskrecji i zachowania zgodnego z okazanym mu zaufaniem. Obowiązek dyskrecji rozciąga się na współpracowników i osoby zatrudnione.

Jeżeli adwokat uważa to za potrzebne z punktu widzenia interesów klienta, powinien on powołać się na obowiązek dyskrecji również wówczas, gdy klient go od tego zwalnia.

11. Adwokat nigdy nie przyjmuje zleceń od różnych osób, których interesy stoją we wzajemnej sprzeczności.
12. Adwokat zarządza powierzonym mu mieniem w sposób staranny i w każdej chwili jest gotów je zwrócić. Środki pieniężne klienta są niezwłocznie przekazywane dalej, z zastrzeżeniem uprawnienia adwokata do zaspokojenia swoich wierzytelności.
13. Adwokat pobiera opłaty zgodnie z taksą (w kantonach, w których nie

ma taksy państwowej bądź związkowej – zgodnie ze zwykłymi stawkami). Nie wolno mu umawiać się bądź obiecywać niższych stawek niż przewidziane taksą, ani też wchodzić z trzecimi osobami w porozumienie, które gwarantowałyby udział w honorariach adwokackich. Adwokatowi nie wolno umawiać się o udział w wyprocesowanym zysku (*pectum de quota litis*), ani też z góry rzekać się honorarium na wypadek niekorzystnego wyniku procesu. Adwokatowi wolno zawrzeć umowy o ryczałtowe honorarium za doradztwo prawne. Powinno ono odpowiadać przewidywanemu nakładowi pracy.

14. Adwokatowi nie wolno wchodzić z nikim w porozumienie, które naruszyłoby zasadę wolnego wyboru adwokata.
15. Adwokat jest w zasadzie zobowiązany do żądania stosownej zaliczki.
16. Adwokat obowiązany jest prowadzić sprawy stron, które korzystają z prawa ubogich, z równą starannością, jak inne procesy i zadowalać się honorarium należnym mu według prawa ubogich, o ile strona nie uzyska majątku.
17. Adwokat przyjmuje zleceńdawców z reguły w swoim biurze i poza nim nie świadczy usług.
18. Adwokat obowiązany jest zadbać, aby po jego śmierci nie doznały uszczerbku interesy klientów oraz tajemnica zawodowa.

C. Obowiązki wobec kolegów

19. Adwokatowi nie wolno czynić wycieczek osobistych pod adresem ko-

legów. Adwokat obowiązany jest doręczać koledze bez żądania odpisy pism, o ile nie leży to w gestii sądu lub władzy, przed którymi sprawa się toczy. Zasada ta nie dotyczy procedur jawnych dla stron (np. wstępnego śledztwa w procesie karnym).

20. Adwokat nie przyjmuje pełnomocnictwa bez uprzedniego uzyskania zgody swego poprzednika, jeżeli wcześniej zaangażowany adwokat nie otrzymał wynagrodzenia. Adwokat jest obowiązany upewnić się co do tej okoliczności. Jeżeli roszczenie o wynagrodzenie na rzecz poprzednika jest sporne, adwokatowi wolno przyjąć pełnomocnictwo tylko wtedy, jeśli żądana kwota zostanie zdeponowana bądź zabezpieczona. W nagłych wypadkach dopuszczalne są odstępstwa od tej reguły, jednakże tylko na czas, kiedy rzecz pozostaje pilna. Prezes organizacji kantonalnej może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zwolnić nowego adwokata od zachowania reguł zawartych w niniejszym ustępie.
21. Adwokat nie kontaktuje się bezpośrednio bez jej zgody ze stroną przeciwną, która reprezentowana jest przez upoważnionego adwokata.
22. Jeżeli adwokat stwierdza, iż jego kolega dopuścił się naruszenia obowiązków zawodowych, zwraca się w tej sprawie do prezesa kantonalnego związku adwokatów albo jego zastępcy, zanim cokolwiek przedsięwzięmie. Jeżeli adwokat przyjął pełnomocnictwo przeciwko koledze, winien on starannie sprawdzić, czy prowadzenie przeciw niemu sprawy jest nie-

- zbędne z punktu widzenia interesów klienta. Przed doręczeniem pozwu ma on obowiązek dać koledze okazję załatwienia sprawy poza sądem, przed wniesieniem zaś zawiadomienia o przestępstwie przedstawia on sprawę prezesowi kantonального związku adwokackiego, bądź jego zastępcy.
23. Adwokat, który ma spór osobisty z innym adwokatem, zanim wystąpi przeciwko niemu, obowiązany jest przedstawić sprawę prezesowi kantonального związku adwokatów. Przed podjęciem kroków sądowych, zwraca się do prezesa związku kantonального.
24. Przepisy o stosunku do kolegów tyczą się również kolegów spoza kantonu i z zagranicy. Adwokat, który musi wystąpić przeciwko koledze spoza kantonu, zwraca się bezpośrednio albo za pośrednictwem zarządu swojego związku kantonального do prezesa albo zastępcy prezesa tego kantonального związku, do którego ów kolega należy. W sporze z osobą nie zrzeszoną stosuje się te same przepisy, przy czym odpowiednie kompetencje służą prezesowi organizacji kantonальной w miejscu zamieszkania tej osoby. (Zaprobowane przez Komisję Zawodową w 1973 r.).

STATUT SZWAJCARSKIEGO ZWIĄZKU ADWOKATÓW

I. Cel Związku

Art. 1

Szwajcarski Związek Adwokatów ma na celu:

- a) stanie na straży praw i interesów adwokatury szwajcarskiej,
- b) budowanie i utrzymywanie koleżeńskich więzi pomiędzy członkami Związku,
- c) przyczynianie się do udoskonalania prawa i działalności wymiaru sprawiedliwości na gruncie krajowym i międzynarodowym,
- d) nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów ze stawiającymi sobie analogiczne cele zagranicznymi stowarzyszeniami adwokatów.

II. Członkostwo

Art. 2

Przywilej członkostwa przysługuje członkom kantonalnych związków adwokackich, które są założycielami Szwajcarskiego Związku Adwokatów, jak również członkom tych kantonalnych lub międzykantonalnych związków adwokackich, które stosownie do poniższych postanowień zostaną przyjęte do Związku jako jego sekcje. Jednakże członkowie kantonalnych związków adwokackich, którzy nie posiadają uprawnień adwokata w rozumieniu obowiązujących przepisów ustawowych, nie